

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30, 17 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Križni put petkom u 18.15 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa u Kažotičevoj dvorani ispod crkve, ulaz iz Stiplošekove
ulice.

Komu bude potrebna sveta ispovijed ili duhovni razgovor
tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku
portu radi dogovora sa svećenikom za termin

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XI Broj 15 (501), 7. ožujka 2021.

KRALJICA

III. korizmena nedjelja

Biti slobodan

*Da možeš živjeti, moraš moći uživati.
Da možeš uživati, moraš biti slobodan.*

*Slobodan od pohlepe, slobodan od
zavisti, slobodan od strasti koja
razdire i razara. Slobodan od
samodostatnosti koja zasljepljuje.*

*Ako znadeš uživati, sposoban si
i smijati se. Radovati se. Biti zahvalan
što svakog jutra sunce za tebe izlazi.*

Tada susrećeš i srdačne ljude.

*Prijateljstvo Božje dolazi ti ususret
u svakom smiješku, u svakom cvijetu,
u svakoj dobroj riječi, u svakoj ruci,
u svakom zagrljaju.*

**I. čitanje (Izl 20, 1 – 17), II. čitanje (1 Kor 1, 22 – 25)
Evangelje po Ivanu (Iv, 2, 13 – 25)**

BOŽJE ZAPOVIJEDI (Prirodni moral)

Da li su 'Zapovijedi' stvarno zapovijedi? Nešto što nam je 'izvana' naređeno? Ili se radi o principima koji oblikuju našu narav? Ako su naravni principi onda se postavlja pitanje zašto ih se ljudi spontano ne drže, zašto ih mogu 'prekršiti' ili od njih odstupati?

Sve su ovo osnovna pitanja koja nam postavlja današnje biblijsko čitanje iz Knjige Izlaska. Tri su odnosa kroz koja mi izrastamo u ljude (čovjeka), kroz koja se očitujemo kao ljudi. To je odnos prema Bogu (božanstvu) – prve tri zapovijedi; odnos prema životu i svijetu – druge tri zapovijedi; te odnos prema drugim ljudima – zadnje tri zapovijedi. Ako bilo koji od ovih odnosa zaniječemo s nama se događa nešto nenormalno.

Ako prekinemo odnos s Bogom (božanstvom) potiskujemo u sebi Transcendenciju pa se reduciramo na stvari i predmete, ako zaniječemo vrijednosti života padamo u stanje niže od životinja, isto tako ako poništimo odnos prema drugim ljudima više nismo društvena bića, što nam je naravna potreba. Opasnost se također pojavljuje u iskrivljenom odnosu prema Bogu. Tu se upliće idolatrija. Lažni bogovi zauzmu mjesto istinitome.

Tako da je nekada štetnija kriva religioznost nego li nikakva. Ona zauzme pravo mjesto. Zato ćemo vidjeti da se čovjek Biblije grčevito bori protiv lažnih bogova, lažne religioznosti. Lažna religioznost zadovolji naravni 'apetit' za Bogom iako ne uputi i ne uvede čovjeka u iskustvo pravoga Boga. U teoriji ovo je svim ljudima jasno, ali postaje nejasno u praksi. Zar svi nismo poklonici raznih idola? I čak mislimo da se 'klanjamo' pravome Bogu.

Koje sve mogu biti posljedice lažne religioznosti ili religioznosti idola, to dobro pokazuje povijest čovječanstva. Međutim, zabludu uočimo tek poslije nego se razočaramo u idolima. Dok se klanjamo idolima mislimo da smo na pravome putu i ispunjenju traženja. Drugi je princip i odnos prema životu. Život nam je svima dan i mi smo pozvani ostvariti taj života. Ipak ga mi možemo uništiti i možemo se prema njemu krivo postaviti.

Čak neki ljudi sami sebi dokončaju život. Pa kažemo da su učinili protuprirodni čin. Čovjek je jedino biće koje zna dignuti ruku na samoga sebe, a iza toga ne začuđuje da diže ruku na druge. Odnos prema životu očituje se i kroz respektiranje zabrane incesta. On, incest je nešto što ide s našom svijesti da smo ljudi. I to je očito kod svih naroda, ali ipak i tu se dogodi 'lom' i protuprirodnost. On je prirodan (zabrana) za ljude, ali kad čovjek padne ispod ljudske razine tada on više nije naravan.

On nije naravan na razini fizičke naravi, nego na razini duševnosti. Iz toga izvire i odnos prema roditeljima kao i odnos prema spolnosti. Ljudska spolnost uvijek je ljudska, što znači ne goli nagon nego nešto fizičko-duševno. Pa ako ljudskoj spolnosti nedostaje duševnosti više to nije ljudska spolnost, nego, kažemo, životinjska. Treći princip (ili zapovijedi) regulira naš odnos prema drugim ljudima. Čovjek je društveno biće.

Kao takav se očituje kroz istinitost i kroz poštivanje vlasništva drugoga čovjeka, kao i kroz poštivanje drugog bračnog partnera. Čovjek je čovjek baš kroz istinu. Laž ruši čovječstvo. Isto tako vlasništvo spada na integritet osobe i okradati nekoga znači ustajati na njegov integritet. (Ovdje ne govorimo o nepravedno stečenom imanju, tada se to ne rješava otimačinom nego drugim načinima).

Kroz laž i krađu najviše se, a i jedino, ruši sam lažac i lopov. (Ovdje zaboravljamo na materijalnost). Isto tako spada na čovjekovu prirodu poštivanje i distanciranje od tuđeg bračnog druga. Koliko se brakova raspalo radi ovoga nepoštivanja?! Poštivanje i održavanje Zapovijedi spada u prirodni moral.

A sloboda je ta koja u čovjeku daje božanska vrijednost, ali može biti i anti božanska, pa čovjek više nije siguran niti u spoznaji kao ni u ostvarenju svoje naravi. Sloboda uzdiže narav, ali ju i izbacuje iz sigurne kolotečine. Kršćanstvo je 'nadgradnja' naravi.

Ono poziva viši stupanj od programirane naravi. Ni u kojem slučaju kršćanstvo nije protu naravno, ali i ne ostaje na 'naravi' nego uzdiže čovjeka u 'nadnarav', koja je u potencijalu sastavni dio čovjekove naravi.

Zato smo mi po sadržaju transcendentni i imanentni. Prožet i smo svijetom i božanstvom (Bogom). Kad živimo Božje Zapovijedi tada smo u naravi i nadnaravi.

Fr. Marijan Jurčević